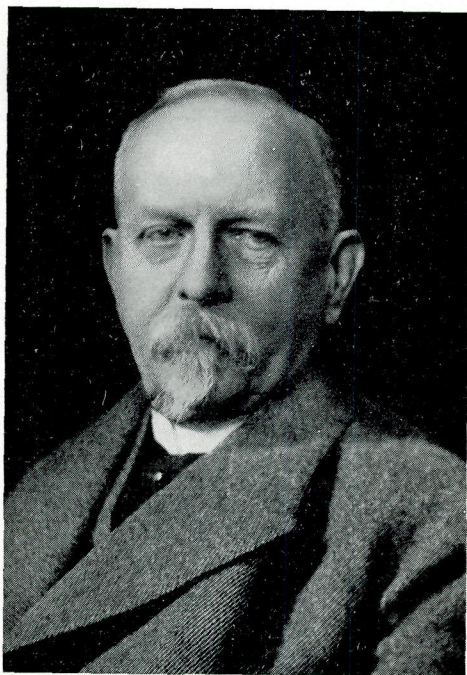

Afdøde Medlemmer.

W. C. BRØGGER

* 10. November 1851, † 18. Februar 1940.

W. C. Brøgger

WALDEMAR CHRISTOFFER BRØGGER blev født i Kristiania; efter at være bleven Student kastede han sig først over Studiet af Mollusker, men gik snart over til Geologien stærkt paavirket af Professor KJERULF's Forelæsninger. I 1875 blev han Assistent ved den geologiske Undersøgelse, i 1876 Amanuensis ved Universitetets Mineralkabinet. I 1881 kaldtes han til Professor ved den nyoprettede Stockholms Högskola, hvor han blev i otte Aar, og her skabte han i kort Tid et Midtpunkt for geologisk

og mineralogisk Videnskab; fortrinlige Samlinger og et udmærket Bibliotek skaffedes til Veje, og Institutet blev et Centrum for krystallografiske, mineralogiske og petrografiske Undersøgelser, hvor talrige Elever fra hele Skandinavien fik deres Uddannelse, og hvorfra talrige Publikationer udsendtes.

Efter KJERULF's Død i 1890 overtog BRØGGER Professoratet i Mineralogi og Geologi ved Kristiania Universitet, hvilken Stilling han beklædte til 1917.

BRØGGERs videnskabelige Produktion udgøres i det væsentlige af de 17 større delvis meget store Værker, der er anført i nedenstaaende Liste, og hertil kommer desuden henvend 50 delvis mindre Afhandlinger, som ikke her kan omtales nærmere. Produktionen maa umiddelbart imponere allerede ved sit Omfang, saa meget mere, naar man tager i Betragtning, at han har givet sig af med meget andet end videnskabelig Virksomhed, og at hans Helbred i det hele har været ret daarligt. Og hans Arbejdsevne og Arbejdsiver har holdt sig usvækket op i hans høje Alder; af de 17 nævnte Værker er de 4 eller 5 udgivne efter hans 80-de Aar, selv om man vel nok maa formode, at Forarbejderne kan være udført tidligere. Endnu mere imponeret maa man være over hans Alsidighed; hans Værker spænder over saa at sige alle Sider af Geologiens Omraade i aller videste Forstand (Mineralogi, Petrografi, Tektonik, Kvartærgeologi, Arkæologi og Palæontologi) og han behersker alle disse Discipliner lige fuldkomment. En saadan Alsidighed minder om Forholdene i Geologiens Barndom og er ganske uden Sidestykke i nyere Tid.

Det er naturligvis ikke muligt her at komme ind paa en nærmere Omtale af de enkelte Værker; om hvert eneste af dem gælder det, at det danner et smukt afrundet og afsluttet Hele, og at Undersøgelsen er gennemført ud i de yderste Konsekvenser. BRØGGERs Arbejder er saa lidt som muligt rent deskriptive, selv om ogsaa denne Side af Sagen er behandlet paa en mønstergyldig Maade, saa at der neppe nogensinde er rejst Tvivl om nogen af hans Bestemmelser. Men overalt indfører han nye Synspunkter og Betragtningssmaader og rejser en Mængde Problemer, som ingen, der beskæftiger sig med tilgrænsende Ting, kan undlade at tage Hensyn til. Hans Hovedarbejde, Undersøgelsen af Osloegnens Eruptiver, som sikkert nok har interesseret ham i særlig høj Grad, vil til evig Tid staa som Mønstrer for alle tilsvarende Arbejder, og takket være BRØGGERs Undersøgelser vil dette Omraade staa som den berømteste og bedst undersøgte af alle »petrografiske Provinser«.

Som nævnt har BRØGGER udfoldet betydelig Virksomhed uden for den rent videnskabelige. Foruden hans Undervisning skal her kun nævnes, at han en Overgang var Medlem af Stortinget; han var Universitetets første Rektor i 1907—9 og han blev valgt til Rektor i Jubilæumsaaret 1914, hvortil ikke alene hans store Navn, men ogsaa hans noble og repræsentative Fremtræden gjorde ham særlig egnet. Han har endvidere stor Andel i Stiftelsen af Nansenfondet. Det er en Selvfølge, at han ogsaa modtog en Masse videnskabelige Anerkendelser fra Udlandet; han var saaledes Æresmedlem af en Mængde Selskaber. Af Dansk geologisk Forening blev han Æresmedlem i 1910.

Fortegnelse over BRØGGERS større Arbejder.

- Die silurischen Etagen 2 und 3 im Kristiania-gebietet und auf Eker. 1892.
 Spaltenverwerfungen in der Gegend Langesund-Skien. 1884.
 Über die Bildungsgeschichte des Kristianiafjords. Ein Beitrag zum Verständnis der Fjord- und Seebildung in Skandinavien. 1886.
 Die Mineralien der Syenitpegmatitgänge der südnorwegischen Augit- und Nephelinsyenite. 1890.
 Die Eruptivgesteine des Kristiania- (Oslo-) gebietes.
 I. Die Gesteine der Grorudit-Tinguait-Serie. 1894.
 II. Die Eruptionsgeföge der triadischen Eruptivgesteine bei Predazzo in Südtirol. 1895.
 III. Das Ganggeföge des Laurdalit. 1897.
 IV. Das Fengebiet in Telemark, Norwegen. 1921.
 V. Der grosse Hurumvulkan. 1931.
 VI. Über verschiedene Ganggesteine des Oslogebietes. 1932.
 VII. Die chemische Zusammensetzung der Eruptivgesteine des Oslogebietes. 1933.
 Om de sennglaciale og postglaciale Nivåforandringer i Kristianiafeltet. (Molluskfaunan). 1901—2.
 Strandliniens Beliggenhed under Stenalderen i det sydöstlige Norge. 1905.
 Die Mineralien der südnorwegischen Granitpegmatitgänge.
 I. Niobate, Tantalate, Titanate und Titanonibate. 1906.
 II. (W. C. B., Th. VOGT, J. SCHEDELIG). Silikate der seltenen Erden (Y-Reihe und Ce-Reihe). 1922.
 On several Archæan Rocks from the South Coast of Norway.
 I. Nodular Granites from the Environs of Kragerø. 1934.
 II. The South Norwegian Hyperites and their Metamorphism. 1935.

O. B. BØGGILD.